

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Tertia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA TERTIA.

1. *Agar quas interdum versavit curas, noctem
retractat.*
2. *Deposcit iam caca præ fletu ab astris radium,
ut filij mortem spectet.*
3. *Sole iam orto fingit omnia circum adspectu
filij morientis ingemiscere.*
4. *Erumpit in Abrahæ execrationem ubi sub
palmâ Ismaël præ siti animam agit.*

Ecce Dionæum cælo sese exserit astrum,
 Astrum, quo cæcos nox moderatur equos.
 Iam silet omnis ager; sed non pia cura parentis:
 Quæ de luce strepit, nocte silere negat.
 Si modo non toto tum nox sit longior anno,
 Dum memor in curas cura diurna redit,
 Quam simul ac atrâ vidi sub sindone; dixi:
 Quæ noctis facies, hæc mea mortis erit.
 Ergo diu flendo nocturnas ducimus horas,
 Dum mihi triste grauat lugubris umbra caput:
 Si non exsequias misero magis imus alumno,
 Quem nigra mors nigræ noctis imago premit.
 Vos ô fiderei cælo qui curritis ignes,
 Tuque adeo clavis Luna magistra choris,
 Quis tua regna micant, de tot precor ignibus unum,
 Vel radium lacrymis suffice Diua meis.
 Ut spectem, claudamque gemens tibi Gnate, parentis
 Hac moriente manu, lumina iussa mori.
 Et dicam: extremum te mœsta quod adloquar hoc est.
 Ah! potero? prohibet sed mihi posse dolor,
 Nate vale, vale nate, tuam sic ergo parentem
 Deseris, vngue feræ cœu lacer agnus ouem?

C ij

Hæc

Hæc inter viduum pernox vbi solor amorem,
 Et breue posco iubar, nec tamen astra ferunt;
 Sicca nec irriguo turgescunt lumina somno,
 Nec labor inuitat dulce quietis opus.
 Tunc Eos rediuiua nouos vbi colligit ignes,
 Visa queri: vt quid adhuc Phœbe moraris equos,
 Deque polo necdum funestas discutis vmbas?
 Discutis, adlucet lampas amœna diem.
 At puerum lacrymante sub arbore suspirantem
 Sol simul adspexit, fluxit in imbris aquas.
 Imber erant lacrymæ mœstus quas rorat Eous:
 Sed falsæ vt lacrymæ, ros quoque falsus erat.
 Quis potis ah! tantos pueri spectare dolores,
 Nec fluat in tristes cor, niuis instar, aquas?
 Bersabee deserta petiuerit vt puer exsul,
 Viderat vt tigris cœpit acerba queri.
 Quod si nunc videat (felici è stirpe puellum)
 Luctantem morti pectore semianimi;
 Pallidulasque genas seu languentes hyacinthos:
 Luminaque extremo frigore fracta mori:
 Credo Palaëstinis Tigrin aggemuisse leanis
 Tum sociam: & paribus fleuit hyæna modis.
 Si Tamarindis adest, & adest querulæ Tamarindæ
 Palma, comes palmæ vel terebinthe vires;
 Quot tibi stant frondes, linguas tot ijsse querelis:
 Quot rores, lacrymas & tot ijsse teor,
 Omnis & hic Gnati se curuat in oscula ramus
 Pronus humi, puero dulcior ecquis amor?
 Ipsa ego quin etiam vidi, capita ardua, rupes
 In lacrymas oculos erudijsse suos.
 Quippe specus oculi, queis fons & plurimus imber
 Manat, agens liquidas vallis ad ima vias.
 Eloquar? an credas? vos ô mea lumina testor:
 Parcere visa, suum mors tremit ægra scelus.
 Mortis & imperio rabies mitescit Hyæna,
 Ac fauet humanis Pardus, & Vrsa modis.
 Parcere & innocuæ tigres didicere puello,
 Et patrio nullus viuit in ore pater?

Crudelis

Crudelis genitor, crudelis tu quoque coniux.
 Par ut hymen, sic par iungit vtrumque furor.
 Sed magè crudelis tu Sara Megera parente es;
 Hic agit inuitus, Sara quod vrsit agi.
 Quale nec ausit Echidnæis armata venenis
 Eumenis in Diuos, Eumenidumque parens.
 O superi! sic ante diem flos excidit æui,
 Iam cinis? & magnæ gloria stirpis abit?
 Hac ita sub palmâ, quâ non funestior arbor,
 Reliquias animæ iam mea vita, trahis.
 Quod non in facinus malesuada calumnia, blandis,
 Quâ lubet, impellit credula corda dolis!
 Extremos mi Gnate parens morientis hiatus
 Ore legam, atque animæ pignora summa tuæ.
 Hic umbras quot specto, necis tot & omina specto.
 Hei mihi de palmâ qualia poma lego!
 Heu! quasi Circæis, sub qua gemo, tacta chelydris,
 Quæ modò palma, nocens iam mihi taxus erit.
 Taxus Ituræum quam mors lunabit in arcum,
 Ut simul hoc relo nate, parensque cadam.

ELEGIA QVARTA.

1. *Agar Ismaëlis dolores describit.*
2. *Optat aliquid dapis, & potionis suggeri vel ab ipsâ palmâ sub quâ iacet.*
3. *Exemplo animalium docet educandam suam prolem parenti suo Abrahe.*
4. *Videt hinnulum procul à Leone discerpi: in eo similem sui filij ominatur perniciem.*

A H puer! ille puer, matri qui prima voluptas,
 Ultimaque, æternus iam mihi luctus erit?
 Hæc primæua fides Abrahæ, Abramidumque nepotum,
 Arbitra cui rerum sceptrâ spondit honos.

C iij

Qui